

מכתב פרידה מאת אלי קולקה

אלי קולקה, רעייתו של האסיר מס' 73043, שלחה מכתב זה לבעלה ב-30 ביוני 1944, בשעת צפייה בדרך המוליכה אל תא הגז.

יקירי, בלילה האחרון של חיי אני נפרדת ממך. ימי אושרנו היו קצרים, אך יפים. בשעה זו אני מעלה את זיכרונות אהבתנו מראשיתה היפה ועד לקיצה האכזרי.

אתה היית האושר של חיי וברצון הייתי מקריבה אותם למען הצלתך.

ואוטו הקטן שלנו, החף מפשע, מדוע נגזר עליו שיד גסה ואכזרית זו תשים קץ לחייו הקצרים?

בפעם האחרונה אני זוכרת את יקיריי. אם תזכה לראותם עוד פעם, אני נושקת בפעם האחרונה לאחותי האהובה, לאחי ולאולגה, למאקסי וללידי, ובייחוד, בכל לבי, לדני ולליאנקה.

אני מאחלת לכולם חיים מאושרים משלנו. יילחמו נא בגבורה על חירותנו וינקמו את דמם הטהור של יקיריהם.

לך, יקירי, אני מודה בכל לבי על מסירותך, על אהבתך ועל האושר שנתת לי. הישאר כפי שהנך כיום. גיבור העשוי ללא חת ובלתי נכנע. אהגה בך ואתפלל להצלתך עד לנשימתי האחרונה. ברכתי האחרונה שלוחה לכל חבריך.

היה שלום, אהוב נפשי!

לאחרונה נושקים לך אלי ואוטו הקטן שלך!

שלום,

אושוויץ בירקנאו

מתוך : אוטא קראוס, אריך קולקא, בית חרושת למוות אושוויץ, יד ושם, ירושלים, תשכ"א, עמ' 193.